

samt en Del spredte Foredrag bl. a. om vor Salmebog, Guds-tjenesten, Vilh. Beck og indre Mission i Danmark, Vor Fædre-arv, den lutherske Kirkes Historie i Amerika.

Aabningen vil efter Bestem-melsen finde Sted i den danske Kirke i Selma Søndag den 4. Januar ved en Højtidelighed, hvortil Omegnens danske Menig-heder vil blive indbudt, og hvor-til baade Kredens nuværende og forhenværende Formand Præ-sterne O. R. Olsen og A. H. Jen- sen ventes som Talere.

Bibelskolen, der skal afholdes i Januar Maaned, vil denne Vin- ter ikke strække sig over længe- re Tid end 4 Uger.

May venter Tilslutning ikke blot fra de omliggende danske Menigheder her i Dalen, hvor Vejene ikke er længere, end at Deltagerne kan køre frem og til- bage hver Dag, men ogsaa fra andre Egne af Kredsen.

Selv om det her, hvor Viin- teren er saa kort, er forbundet med særlige Vanskeligheder at sam- le de unge for længere Tid, staar det os klart, at vi simpelthen ikke har Raad til at undlade det, om vi ellers vil gøre os Haab om at bevare vor Ungdom. Der er mere end nok, der drager dem bort fra Menigheden ud i en Verden, som griber efter dem med Tusinder af Fangarme, ikke mindst i vor urolige og materia- listiske Tid, og ingen kan sige, hvor stort et Tab, der er lidt ved, at vi først nu faar Tanken virkeliggjort og taget fat paa et særligt Arbejde i Retning af kristelig Oplysning og aandelig Udrustning og Dygtiggørelse af Menighedens Medlemmer, baade unge og gamle.

Det gælder nu om, at Menig- heden fra sin Side sætter al Kraft ind paa at skaffe Skolen saa stor Tilgang som mulig, at den i videst mulig Udstrækning kan komme først og fremmest vor Ungdom men for øvrigt ogsaa de ældre til Gode, samt yder den al Støtte baade i Form af Pengemidler og Forbøn for Sa- gen.

Skolebetalingen er sat til \$5 for det hele Kursus og \$3 for enten Dag- eller Aftenkursuset, men dette vil naturligvis ikke være tilstrækkeligt til Dækning af Udgifterne.

Derfor er der dannet en Skole- forening med Pastor N. P. J. Nielsen som Formand, der har til Opgave her paa Pacifickys- ten at hverve Medlemmer, som gennem deres Aarsbidrag a \$1 vil hjælpe til at bære de med Skolens Drift forbundne Udgif- ter.

For øvrigt modtages ogsaa større og mindre Gaver til Frem- me af Sagen.

Maatte Herren nu lægge sin Velsignelse til dette Arbejde, at det maa tjene til hans Navns Ære og til Livets Fremvækst i vore Menigheder.

H. P. Hansen.

30,000 Tyskere kommer

for at stemme i Slesvig; derfor maa alle Slesvigere her i Lan- det, som paa nogen mulig Maade kan, rejse tilbage til Sles- vig for at stemme.

Fra Sekretæren for Mellemsles- visk Udvalg i Flensborg, Pastor H. O. Frimodt-Møller, har jeg i Dag modtaget Brev af 12. No- vember med Opfordring om at bruge al min agitatoriske Kraft for at bevæge danske Slesvi- gere — særlig fra Flensborg og Mellemslesvig — til at rejse hjem at stemme for Foreningens, da det vil kunne faa en aldeles af- gående Betydning for Mellems- slesvigs og Flensborgs Skæbne, om et stort Antal af Slesvigere kommer hjem at stemme.

Tyskerne driver en umaadelig Agitation. De fører 30,000 Ty- skere op at stemme i Slesvig. Disse kan kun opvejes med de Tusinder, de har fortrængt til Amerika.

Kommer nogle Tusinder hjem og redder Stillingen, vil den Be-

givenhed simpelthen aldrig bli- ve glemt i Danmarks Historie.

De, der vil rejse hjem at stem- me, maa hurtigst muligt skrive og opgive fulde Navn og Adresse i Amerika samt Fødested i Sles- vig til Overretssagfører P. Paul- sen, Frederiksborggade 1, Kø- benhavn, saa de kan blive op- tagne paa Valglisten.

Er der en eller anden Dansk- Amerikaner, fra Slesvig, der paa Grund af Fattigdom ikke selv er i Stand til at betale Rejsen hjem for at stemme, saa er der maaske en mere velstående, der vil være glad ved at betale Rej- sen for ham.

Ifølge Kristeligt Dagblad af 7. November har Minister H. P. Hanssen udtalt, at det kan vare en Tid endnu, inden Afstemning- en kan finde Sted. Desaaarsag synes det at være tidsnok for Slesvigere, som skal stemme i an- den Sone at rejse hjem med S.S. Frederik VIII, som afgaar fra New York den 28. December. De vilde kunne være i Køben- havn ca. den 11. Januar.

Rejsen vil paa mange, som kan rejse, hvorved man gør en Velsignelse imod vore Brødre i Slesvig saavel som imod vort Fædreland, Danmark.

New York, den 28. Dec., 1919.
J. J. Kildsig,
130 Prospect Ave.,
Brooklyn, N. Y.

Danmark

Den frygtelige Jernbaneulykke

39 Mennesker omkomne, mange saarede.

Om den skrækkelige Jernbane- ulykke ved Vigerslev Krydsning nær Valby paa Sjælland Aften- nen den 1. Nov., hvorom Dag- bladene her kotrelig berettede, meddeler vi følgende efter „Nati- onaltidende" af 2. Nov.:

Vigerslev har i Aftes været Skuepladsen for en Jernbaneka- tastrofe, der har sørgelig Lighed med Gentofte-Ulykken 1897.

Det var i Aftes Korsør-Eks- pressen, der i fuld fart kørte ind i Toget fra Kalundborg, som paa Grund af et Uheld var stand- set ude paa Limien kort før Val- by Station.

Da det noget forsinkede Ka- lundborgtog, der skulde være i København Kl. 8.47, var naa- et omtrent ind til Valby Station, blev der trukket i Nødbremsen.

Det viste sig, at et lille Barn var faldet ud af en Kupe, og Togføreren gav derefter Signal til, at Toget skulde rykkes til- bage.

Man havde nemlig ikke reg- net med Korsør Ekspressen, der var lige i Hælene paa Kalund- borgtoget, som skulde være over- halet ved Valby, og i næste Øje- blik dukkede Ekspressen frem i fuld fart. Det var kun Sekun- der om at gøre,

saa lød der et rædsels- fuldt Brag. Røg og Damp indhyllede Terrænet en Stund, saa hørtes et nyt Brag, Knasen og Raslen.

Tre af Korsørtogets Waggoner og Lokomotivet styrtede ned ad den ca. 10 Meter høje Skraant og knustes.

Paa Ulykkesstedet. Kort efter at den første Melding om Katastrofen var indgaaet, naa- ede vi ud til Ulykkesstedet, der ligger lige ved Vigerslev Kryd- set.

Det var frygtelige Scener, der mødte os, da vi naaede ud til Terrænet, hvor Katastrofen var sket.

Den, der skirver disse Linier, havde i 1913 Lejlighed til at overvære Bramminge-Katastrofen, og vi blev da atter her Vidne til de samme forfærdelige Ud- brud fra de Ulykkelige, der laa indenklemte i de knuste Vogne.

Den sene Hjælp. Det kan ikke nægtes, at der herskede et stærkt Virvar, ikke mindst som Følge af, at man manglede Lys.

I den bølgebrudte Nat arbej- dede Hjælpemandskabet ved Hjælp af Haandlygter, som daarl- igt kunde oplyse det Sted, hvor den Lygtebærende selv stod, og dette forøgede yderligere For- virringen.

Saa naaede vi frem til Skran- tens Fod, hvor Resterne af Vog- nene laa. De var alle knuste til Pindestrænder. Lokomotivet var fuldstændig revet op, og to af Waggonerne saa nærmest ud til at være skaaet lige igennem og derefter ved et frygteligt Tryk bogstaveligt talt masede sammen.

Mørkt var der, som sagt, og derfor virkede de saaredes Skrig og Jamren dobbelt forfærdeligt. Det var simpelt hen rædsels- fuldt at høre disse Skrig, disse Bønner om at blive dræbt, fordi Lidelserne var større, end et Menneske kunde udholde.

Først længe efter Bramminge- Katastrofen glemte vi disse uhyg- gelige Skrig, og længe vil der gaa, før det, vi hørte i Aftes, er gaaet i Glemme.

De rejsende var naturligvis straks styrtet ud af Toget, hvis oplyste Vogne holdt deroppe paa Skraaningen.

Oppe paa Pladsen løb nu Folk rundt og spurgte efter de- res nærmeste: Hvor er min Hus- stru, sagde en ældre Mand græ- dende til os, idet vi støttede ham, for at han ikke skulde falde om. Hans Arm blødt af Saar, men han mærkede det ikke. Han ry- stede over hele Kroppen og blev straks efter bragt bort af en Ambulance.

Paa en Koffert sad et Par grædende Børn i 6—7 Aars Al- deren; deres Forældre var dræbt.

Egnens Folk skal have den Ros at de hjalp, hvor de kunde. Baarer fra begge Tog og fra Valby-Stationen kom hurtig i Brug, og efterhaanden fik man bragt ikke saa faa Folk frem.

Men inde under de knuste, forvredne Rester af Vognene laa endnu mange og ventede paa Befrielsen.

Aa, hjælp mig, jeg kan ikke holde det ud længere, lød det rundt omkring, og Redningsmand- skabet kæmpede, saa Blodet sprang af Neglene.

De flaaede bogstaveligt med de bare Hænder Bjelkerne fra hinanden og slæbte møjsommeligt Kvinder og Mænd frem. De blev lagt op ad den kolde Skraaning for at vente paa Ambulancen. De skreg og hvinede af Smerte, men de forbarrende Bedøvelses- midler var ikke ved Haanden.

Et Øjenvidne fortæl- ler. Nede paa Pladsen stod en gammel Mand og Kone og ryste- de af Nervøsitet over det, der var sket. De var nemlig Øjenvid- ner til Katastrofen.

Vi fik beroliget den gamle Kone — Ægteparret var Gartner Nielsen og Hustru i Vigerslev — og bad dem derefter om at for- tælle, hvad de havde set.

Vort Hus ligger lige i Nær- heden af Stedet her, og jeg stod i den halvaabne Dør og saa ud i Aftenen. Kalundborgtoget var lige kørt forbi, men saa hørte vi det fløjte, hvorpaa Hjulene skurrede stærkt mod Skinnerne.

Vi gik derfor ud for at se, hvad der var paa Færde, og opdagede, at Toget begyndte at rykke til- bage.

Saa sagde jeg til min Moder: Gud i Himmelen, det gaar al- drig godt. Korsørtoget er jo li- ge bagefter. Og jeg havde knapt talt ud, før Ekspressen dukkede frem. Jeg kunde ikke lade væ- re med at skrike, for jeg var klar over, at en Ulykke ikke var til at afværge. Jeg fik akkurat sagt: Nu støder de to Tog sam- men, saa skete det forfærdelige.

Vi hørte et Brag, jeg aldrig vil glemme, og saa den store Maskine køre lige ind i det Tog, der holdt stille; det var det fra Kalundborg. Og nu kom det for- færdelige Øjeblik, da Vognene rullede ned ad Skraaningen. Det var thyggeligt at se, men rent

ud skrækkeligt var det, der fulg- te efter.

Lokomotivet og de to store Vegne knustes ved deres egen Vægt. Jeg kan ikke beskrive den Lyd. Det var som en Hund, der knaser et Ben, men tusind Gange stærkere. Jeg syntes, det varede en Evighed, før den gy- selige Larm hørte op. Og saa blev der et Sekunds Stilhed. Men i næste Øjeblik begyndte Skrigene. Aah, hvor de hvinede, de Stakler, aah, hvor det lød, der var ganske ubeskriveligt, og selv skreg jeg med. Saa løb jeg og min gamle Moder efter Hjælp, men rundt om fra Husene var man allerede paa Vej derud for at give den første Haandsæk- ning, men flere af de Menne- sker, som naaede frem, styrtede besvime om, saa gyseligt var det, man saa.

Aldrig i mine Levedage vil jeg glemme denne Aften. — Medens vi talte med det gamle Ægtepar, arbejdedes der for fuld Kraft ved Redningsar- bejdet, og stadig kom der mere Mandskab til Hjælp.

Men stadig lød der Jamren og Skrig inde fra Ruinerne, hvor Brandfolk og andre Hjælpere huggede løs paa Vognresterne. Arbejdet i Natten. Men stadig lød der Skrig og Stønen, om end svagere og svagere.

Man følte sig hensat til Slag- marken, hvor de Saarede laa og stønnede, medens Ambulancen søgte at hjælpe, saa godt de kunde se.

Undertiden lød der Raab og Bønner om Vand, og fra Gaar- de og Huse bragtes der Læske- drikke til de lidende.

Men henne under nogle Buske ved Skraanten var der helt tyst og stille. Her laa de døde un- der et Dække af Presenninger, som forbarrende skjulte Rester- ne af Ofrene.

Oppe ved Vognene gik Arbej- det efterhaanden mere tyst. Der var kommet Orden i Sagerne. Lægerne arbejdede i den kolde Nat i Skjortærmer. Bandager lagdes af, hvad man havde ved Haanden, og trøstende Ord lød til de lidende, hvis Smerter dul- medes ved den under saadanne Forhold velsignelsesrige Morfin- sprøjte.

Og da vi ved Midnatstid for- lod Ulykkesstedet, lød der end- nu Klagesuk ud i Natten, men de overdøvedes af Ambulancevogn- enes Tuden, og Rasen ind mod Byen til Hovedstadens Hospita- ler.

Ved Midnatstid angives der dræbtes Tal til 25, de saaredes til 50.

I næste Dags Morgenudgave læses bl. a.:

41 dræbte. I Følge de sid- ste ved Redaktionens Slutning foreliggende Oplysninger, er An- tallet af dræbte mindst 41, idet det er konstateret, at mindst 9 Lig endnu ligger under Ruiner- ne af de knuste Vogne.

Aarsagen til Ulykken. Allerede tidlig paa Formidda- gen lykkedes det ved en Afhø- ring, som Distriktschef Eir fore- tog paa Ulykkesstedet, at faa konstateret Aarsagen til Ka- tastrofen. Den skyldes en Fejl, foretaget af Overportør Hansen, der havde Vagt i Vigerslev Blok- post.

I samme Dags Aftensudgave læses videre:

Antallet af døde er nu oppe paa 43. I Formiddags har vi haft en Samtale med Dis- triktschef Eir, der netop an- kom fra Ulykkesstedet.

Han fortæller os, at man her- ude har fremdraget to nye Lig paa et Sted, hvor man ikke havde ventet at finde flere om- komne, nemlig under nogle Vogn- rester. Det var to ældre Menne- sker, som straks blev kørt bort.

Endelig næste Dag: Antallet af døde er 39! Under en Samtale, som vi i Af- tets havde med Distriktschef Eir, oplyste han, at Antallet af døde nu udgjorde 39, og at det var konstateret, at der ikke fand- tes flere Lig paa Terrænet.

Naar Tallet er blevet noget mindre, end tidligere antaget, skyldes det den Omstændighed,

at der fandtes 5 og ikke 9 for- ulykkede Mennesker under Lo- komotivet.

Høstmarkedet i K. F. U. M.

En vellykket Efteraarsfest blev Høstmarkedet atter i Aar, skri- ver „Kr. Dgbl." af 7. Nov. K. F. U. M.s mange Venner huskede atter at betænke Foreningen med Gaver og Besøg; i Aftes var der med et mildt Udtryk Træng- sel, og det var lige meget, hvor- hen man end vendte sig, men den Slags tager man i K. F. U. M. med godt Humør, saa selv den mest tvære og gnavne maat- te overgive sig; til Høstmarke- det er det nemlig ikke nødven- digt at medbringe godt Humør; man faar det.

Den travle Generalsekretær, Gunner Engberg, der selv i disse Dage har haft god Tid og Evne til at være næsten alle Steder, udtalte i Aftes, at K. F. U. M. var veltilfreds og taknem- lig for de 3 Dage. Det økonomi- ske Resultat blev som ønsket el- ler maaske endog bedre, og ogsaa paa anden Maade var det 3 gode Dage.

Pastor Riard talte atter i Gaar om Davids Salmer, og Kl. 6 vi- ste Sekretær Hee Andersen en Serie ganske fortrinlige Lysbil- leder af gamle Landsbykirker. Ved Aftenmødet talte Generalse- kretær Engberg for en stuvede fuld Sal om den nye Himmel og den nye Jord, og det lød be- tagende, da Forsamlingen sang „Den store, hvide Flok" til Griegs Melodi. Bang-Kvarteten sang ved Mødet og derefter i Ansarsalen ved den futuristi- ske Malerindstilling; denne gik forøvrigt tilligemed andre ra- re Ting til Auktion i Aftes.

Afslutningen fandt Sted i Fest- salen ved Sekretær Hee Ander- sen.

Udsalget gav i de tre Dage ialt 35,000 Kr. mod 23,000 Kr. i Fjor.

Høstmarkedet var dermed endt, men K. F. U. M.s Venner i Menigheden bør ogsaa huske Foreningen i det daglige Arbej- de.

Amerika og Danmark.

Det synes, som om der nu efter Kri- gen er ved at rejse sig en stor kristelig Drengbevægelse i U. S. A., idet Kirkerne er ved at tage Drengarbejdet op paa de- res Arbejdsprogram, skriver „Kr. Dgbl." Fire Amerikanere har be- søgt Danmark og har studeret Frivilligt Dreng-Forbunds Ar- bejde, særlig i København. De udtalte deres Begejstring for F. D. F. og mente, at man med Ret- te kunde kalde Danmark et Fo- regangsland med Hensyn til kri- stelig Drengbevægelse. Samtidig er der fra en dansk Forening i Amerika kommet Anmodning om Oplysninger og Meddelelser an- gaaende Frivilligt Dreng-For- bunds Arbejde.

Mindesmærket for Oberst N. P. Jensen.

Lørdags den 1. Nov. blev paa Garnisons Kirkegaard afsløret et smukt Mindesmærke, der af Venner er blevet rejst paa Oberst N. P. Jensens Grav- sted. Mindestenen er en italiensk Marmorsøjle med en Egekrans (ogsaa Marmor) foroven. Søj- len bærer Oberst Jensens Navn, Fødsels- og Dødsdato.

En lille Vennekare havde gi- vet Møde ved Højtideligheden, og desuden var Oberst N. P. Jen- sens nærmeste Familie til Ste- de.

Bankdirektør Fabricius talte nogle smukke Mindeord og frem- hævede særlig den gamle Obersts usvigelige Tro paa, at Retten og Retfærdigheden engang vilde se- jre, saa Sønderjylland atter blev dansk.

Saa faldt Dækket fra Minde- søjlen, og til Slut takkede den afdødes Søn, Oberstløjtnant Johs. Jensen, paa Familiens Vegne.

Indre Missions Helliggørelses-

møder. Den 30. Oktober var Ud- valget samlet.

Vi havde den Glæde, at vor kære, gamle Formand, Kammer- herre S. Barner, en lille Stund kunde være iblandt os, og at

han paa Udvalgets enstemmige Opfordring gik ind paa vedbli- vende at staa som vor Formand og med sin Forbøn og sit Navn, der ved Guds Naade har saa god en Klang i de helliges Kreds i Danmark, støtte vor store Sag.

Dog blev det ordnet saale- des, at Udvalget supplerede sig med et nyt Medlem, Kaptajn i Fodfolket H. A. V. Hansen, der vil være kendt her og der for sin Deltagelse i Lægmandsmøder, og som tillige er Medlem af Eli- askirkens Menighedsraad. Kap- tajn Hansen tilbød tillige at vil- le overtage Arbejdet som uløn- net Sekretær for Udvalget, og hans Navn vil altsaa fremtidig findes under Meddelelser fra Udvalget ved Siden af Forman- dens.

Tekst-Udvalget bestaar frem- deles af Præsterne Strisker, Mun- ster og Matthiesen samt Bache- vold som fast Suppleant. Forret- ningsudvalget bestaar vidbliven- de af Formanden, Præsterne With og Fibiger, men har suppleret sig med Indremissionær Jens An- derssen, Hjørring, samt Sekretæ- ren, Kaptajn Hansen.

Det vedtoges, at vi, om Gud vil, vilde afholde Møder i Slut- ningen af Juli paa 15 Steder i vort Land, 10 i Jylland og 5 paa Øerne, og desuden er der projekteret 2 Møder i Sønder- jylland. Stedernes Navne vil se- nere blive offentliggjorte, naar Indbydelserne udsendes; men det bemærkes allerede nu, at Udval- get vedtog at fastsætte Indskriv- ningsgebyret til Kr. pro perso- na, og at disse Penge vil tilfal- de Mødernes Kasse, saafremt de ikke udtrykkeligt forlanges til- bagesendt af dem, der mulig ikke bliver Plads til ved Møder- ne.

Vi siger ogsaa hjertelig Tak for den store Kollekt, der ved dette Aars Møder blev indsam- let til Indre-Mission, og som i Aar gik op til 15,164 Kr., og vi glæder os til en yderligere Fo- rgøelse af denne, ligesom den hid- til stadig har været i Stigning.

Emnet for de kommende Mø- der blev fastsat til at være: Sandhed, udformet i disse to Ho- veddele: Sandheden i Jesus, den af Gud givne, evigt gyldige Sand- hed, og Sandheden i os, den Sandhed i det inderste Hjerte, Gud har Lyst til.

Gud velsigne saa dette store, betydningsfulde Arbejde i Na- de! A. Fibiger, i „Kr. Dgbl."

En haardt ramt Hustru.

Fru Jensen, hvis Mand, Tømrerme- ster, Byrådsmedlem Kjeld Jen- sen, som blev dræbt af Toget paa Skanderborg Station, har i de sidste Aar maattet friste si- der Sorger. For et Par Aar siden mistede hun en Søn i Amerika, og for godt et Aar siden døde en Søn, Maskinmester paa Ran- ders Elektricitetsværk, af spansk Syge. Nogen Tid efter denne Søns Død døde hans unge Hustru. Tilbage har Fru Jensen en Søn, der bor i København, og to Dø- tre, som er gifte.

Kortspil paa Vardeegne.

Kortspillet florerer værd end næ- gen Sinds. Forleden Nat i en Stationsby i Vester Herred har en Karl i „Poker" tjent 2½ Tusind Kroner, og ved sidste Varde Marked skal en Husmand fra samme Herred have tabt 4000 (fire Tusind) Kr. i Kort- spil.

Guldbryllup.

Partikulier Jør- gen Hansen og Hustru, Sønder- gade, Haslev, fhv. Grdjr. i Næb- lerød, kunde Tirsdag den 4. No- vember fejre deres Guldbryllup. Deres Hjem i Næblerød var i mange Aar et Samlingssted for Guds Børn, og Missionærerne havde deres Hjem hos dem; naar de kom der paa Egnen for at holde Møder.

Den engelske Udgave af

BALSLEVS BIBELHISTORIE 147 Sider. Talrige Billeder solidt Stryktvind. Pris 35 Cts. Danish Lu'k. Publ. House, Blair, Nebr.